

Publicerad 2015-04-12 22:23 av Yxeli S Italo

Sverige

Det var sent. Nattmörkret hade lagt sig. Vinden ven. Slet i trädkronorna. Han var på väg hem. Körde längs mörka skogar kilometer efter kilometer, mil efter mil. Oupplysta landsvägar i ett färglöst landskap utan variationer. Något litet, gammalt hus här och där. Ett vattendrag. En kulle. Oändliga barrskogar. Få möten, nästan ingen trafik. Bara mil efter mil av oändlig tomhet.

Han gasade på. Vägarna var torra nu. Upptorkade efter vintern. Rena. Han hade precis bytt till sommardäcken. Kände hur de tog i asfalten på ett helt annat sätt än tidigare. Slickade marken. Några enstaka par djurögon blinkade till i skogarna, annars – inget. Ensam. Ensam i ett öde land. Ensam land. Gammalt. Övergivet. Det fanns inget vackert över detta. Inga förmildrande omständigheter. Han tryckte på gasen än lite mer. Ville bort. Visste att detta var allt som var. Sverige.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yxeli S Italo med Poeter.se id #9859 innehar upphovsrätten